

SVARTVITT

Ingela Svensson

17- sept – 15 okt 2005

Härnösands Konsthall, Galleriet

Arr. Härnösands kommun

Rubriken SVARTVITT kan tolkas som svart på vitt, som själva sanningen.

Det är nog inte helt fel spår när det gäller Ingela Svenssons utställning på Härnösands Konsthall, Galleriet.

De små intima rummen har förtätats av intima bilder, de flesta originalteckningar i blyerts. Skärvor ur det inre.

Kanske ligger det nära till hands att som konstnär ta till det lilla och praktiskt enkla när barnen är små, då närheten är viktig och när de möjliga arbetspassen är korta. Medan barnen sover kan man i teckningsblocken få en möjlighet att ändå ge det konstnärliga arbetet en chans.

Med Ingela Svenssons bilder som vägröjare får vi ta oss ut ur vår schemalagda vardag och känna ett eko av egna dunkla känslor och fantasier, de som vi alla bär inom oss. Ingela låter oss vara med i sitt sökande, i de små avvägningarna av en arms placering, ett ögas form. De lätt utsuddade alternativen finns kvar.

Ingen som ser hennes bilder kan tveka om att det är en kvinnlig konstnär som gjort dem. Här är det kärleken och nyfikenheten till den egna kroppen, till lusten och ilskan och glädjen som tagit form. Och vem, vare sig man eller kvinna, bär inte på sådana känslor. Men kanske bara en kvinna kan ge uttryck för känslan att tvätta och skölja sitt hår, som Ingela gör i en prisbelönt serie linoleumtryck med detta tema. Och kanske bara en kvinna kan ge uttryck för de känslor för de krävande bröstet och det lyckliga skötet som Ingela gör.

Ingela Svensson tillhör de konstnärer som jag tror inte grubblar på om det de hon gör är konst eller inte eller om det är bra eller dåligt eller om det går att sälja eller inte.

Hon sjunger sina svartvita sånger därför att hon vill och måste sjunga och just så här.

Torgny Åström